

РЕШЕНИЕ

№ 8826

гр. С., 01.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С.АТ.П.

при участието на секретаря Г.Ц.Г.Ш.
като разгледа докладваното от С.АТ.П. Гражданско дело № 20211110155331
по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на З.ИН. – Ш. срещу С. „БНОЗРПСЖ“.

Ищецът твърди, че между него и ответника имало сключен договор за извършване на физико-химичен анализ на мляко от 02.01.2010г., по силата на който извършил анализ на млечни проби за съдържание на мазнини, протеин, СБО, криоскопско число и проводимост, за което ответникът следвало да му заплати възнаграждение в размер на 0,40 лв. без ДДС за всяка млечна проба. Поддържа, че ответникът не е заплатил дължимото възнаграждение в размер на 11704,86 лв., за което имало издадени фактури № ***** от 31.03.2010г., № ***** от 12.05.2010г., № ***** от 31.05.2010г., № ***** от 30.07.2010г., № ***** от 07.09.2010г., № ***** от 30.09.2010г., № ***** от 29.10.2010г., № ***** от 02.12.2010г., № ***** от 28.12.2010г., № ***** от 05.04.2011г., № ***** от 04.05.2011г., № ***** от 31.05.2011г., № ***** от 30.06.2011г., поради което моли същият да бъде осъден да му заплати посочената сума, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 19.03.2021г. до окончателното плащане.

Ответникът е получил препис от исковата молба, по която е депозирал отговор в срока по чл. 131 ГПК. Отрича да е предоставял проби за анализ, респ. ищецът да е изпълнил възложените анализи. Възразява да е получавал и осчетоводявал процесните фактури. При условията на евентуалност смята, че процесните вземания са погасени по давност. Моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Ищецът З.ИН. – Ш. разполага с процесуална правоспособност, тъй като съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за Селскостопанската академия (загл. изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) вр. чл. 36, ал. 1

от Устройствения правилник на Селскостопанската академия вр. т. 4 от Приложение № 2 към Устройствения правилник, ищецът е самостоятелно юридическо лице, каквото е и ответното С. (чл. 1, ал. 2 ЗЮЛНЦ). В такъв случай следва да се приеме, че правото на иск е упражнено надлежно, поради което претенцията следва да се разгледа по същество.

Предявеният иск е с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД. В тежест на ищеца е да докаже, че между страните е имало сключен договор за извършване на физико-химичен анализ на мляко от 02.01.2010г., че ответникът му е възложил твърдените от ищеца количества и че анализите действително са извършени, както и размера на дължимото от ответника възнаграждение. При установяване на горните обстоятелства и във връзка с възражението за давност е в тежест на ищеца да докаже настъпването на обстоятелства, които водят до спиране или прекъсване на давността.

От приложения договор за извършване на физико-химичен анализ на мляко от 02.01.2010г. се установява, че между страните е съществувало облигационно отношение по силата, на което ищецът се задължава да извършва анализ на млечни проби за съдържание на мазнини, протеини, СБО, криоскопско число и проводимост (т. 1, раздел I и т. 1, раздел II от договора) срещу възнаграждение в размер на 0,40 лв. на млечна проба (т. 1, раздел III от договора).

От показанията на разпитаните свидетели съдът намира за доказано, че през периода от 2009г. до 2011г. З.ИН. – Ш. е извършвал анализ на млечни проби, предоставени от ответника, а точното количество било отразявано в издаваните от ищеца фактури, като свид. С.Д. лично е участвала в анализа на пробите а свид. С.К. – в надлежното осчетоводяване на изпълнената работа. За част от процесните фактури е налице и извънсъдебно признание на ответника, обективизирано в приложения по делото анекс от 04.05.2011г., от който се потвърждава размера на задълженията към 04.05.2011г. - 11466,08 лв., който съответства напълно на стойността на осчетоводените до този момент задължения по фактури № ***** от 31.03.2010г., № ***** от 12.05.2010г., № ***** от 31.05.2010г., № ***** от 30.07.2010г., № ***** от 07.09.2010г., № ***** от 30.09.2010г., № ***** от 29.10.2010г., № ***** от 02.12.2010г., № ***** от 28.12.2010г., № ***** от 05.04.2011г.

Ето защо съдът намира за доказано количеството и стойността на предоставените услуги, поради което на разглеждане подлежи възражението на ответника за настъпила погасителна давност:

Съгласно чл. 111, б. в) от ЗЗД вземанията за периодични плащания се погасяват с кратката тригодишна погасителна давност. Съдържанието на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. в) от ЗЗД и неговите основни и задължителни характеристики са изяснени с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012г. на ВКС по тълк. д. № 3/2011г., ОСГТК, в което е прието, че това са повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да

са еднакви.

В настоящия случай по силата на процесния договор изпълнителят е поел като задължение извършването анализ на млечни проби по заявка на възложителя, който дължи възнаграждение в размер на 0,40 лв. на млечна проба, което подлежи на плащане в срок от 15 дни от получаването на фактура, която се издава в края на всеки месец (раздел III от договора). Следователно основното задължение на ответника се състои в повтарящо се, трайно изпълнение на парични задължения, които имат единен правопораждащ юридически факт (договор за извършване на физико-химичен анализ на мляко от 02.01.2010г.), чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време - помесечно, а размерът е предварително определяем и зависи единствено от количеството на анализираните проби. При това положение следва да се приеме, че процесните задължения на ответника имат характера на „периодични платежи“ и за тях е приложима кратката тригодишна погасителна давност по чл. 111, б. в) ЗЗД.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от ЗЗД давността почва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, а съгласно ал. 2 ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. В настоящия случай, както вече бе посочено по-горе, за задълженията на ответника, които са били предмет на анекса от 04.05.2011г. (т.е. за сумата от 11466,08 лв.), е уговорен срок до 31.12.2011г., когато настъпва и изискуемостта на вземането. Следователно за цитираната сума погасителната давност е изтекла на 31.12.2014г. По отношение на останалите задължения, осчетоводени въз основа фактури № ***** от 04.05.2011г., № ***** от 31.05.2011г., № ***** от 30.06.2011г., приложение намира т. 4, раздел III от договора, според която плащането следва да се извърши в 15-дневен срок от получаване на фактурите. От съдържанието на цитираната клауза става ясно, че изискуемостта на задължението е обвързана с изпращане на фактурите от изпълнителя, което според съда има значението на покана по чл. 114, ал. 2 ЗЗД. Следователно за задълженията по тези фактури изискуемостта настъпва с възникването на вземането, което в случая с оглед датите на издаване на фактурите е станало не по-късно от 30.06.2011г., поради което погасителната давност по цитираните три фактури е изтекла не по-късно от 30.06.2014г.

Съгласно чл. 116, б. а) ЗЗД давността се счита прекъсната при признаване на вземането от длъжника, но същото следва да е извършено пряко и *недвусмислено*, като по несъмнен за страните начин длъжникът манифестира съществуването на *конкретен* дълг към кредитора (така напр. Решение № 181 от 23.11.2016г. на ВКС по гр.д. № 338/2016г., III г.о., Решение № 275 от 08.08.2019г. на ВКС по т.д. № 1603/2017г., II т.о. и мн.др.). В случая, противно на поддържаното от ищеца, по делото не са приложени никакви писмени доказателства, които да обективират недвусмислено признание на ответника за наличието на конкретен дълг към ищеца. Такова изявление не съставлява и писмото на ответника от 12.07.2013г., в което единствено се съдържат данни за проблеми в дейността на БНОЗРПСЖ, но няма пряко признание на конкретен дълг. Основание за прекъсване на погасителната давност по чл. 116, б. а) ЗЗД не може да се изведе и от показанията на свид. Кирова, която единствено заявява,

че е имало провеждани множество разговори със счетоводителката на ответника и председателя на С.то, но без да е налице каквато и да било конкретика относно съдържанието на тези разговори, която по убедителен начин да се възприеме от съда като признание на *конкретни* задължения. Още по-малко подобно обстоятелство може да се установи от показанията на свид. Добрева, която сама подчертава, че взаимоотношенията ѝ с ответника са се изчерпвали с изследването на пробите.

Независимо от горното, за пълнота следва да се посочи, че дори и да се приемеше, че обсъжданите по-горе доказателства съдържат убедителни данни за заявено от ответника признание на процесните задължения, което води до прекъсване на давността по чл. 116, б. а) ЗЗД, то дори и в този случай до подаване на исковата молба на 19.03.2021г. са изтекли повече от 6 години, т.е. е изтекла дори и общата 5-годишна давност по чл. 110 ЗЗД (въпреки възприетата от настоящата инстанция приложимост на кратката 3-годишна давност). Този извод се основава на обстоятелството, че обсъденото по-горе писмо е от 12.07.2013г., а спомените на свид. Кирова касаят периода 2012-2014г.

По изложените съображения предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен поради погасяване на задължението по давност.

При този изход на спора, ищецът няма право на разноски. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, такива следва да се присъдят в полза на ответника за сумата от 1058,23 лв., представляваща разноски за платено адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от З.ИН. – Ш., с код по БУЛСТАТ *****, с адрес гр. Ш., бул. „С.В.“ № 3 срещу С. „БНОЗРПСЖ“, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в г. С., ул. „Б.Ш.“ № 26 осъдителен иск за сумата от **11704,86 ЛЕВА**, представляваща възнаграждение по договор за извършване на физико-химичен анализ на мляко от 02.01.2010г., за което има издадени фактури № ***** от 31.03.2010г., № ***** от 12.05.2010г., № ***** от 31.05.2010г., № ***** от 30.07.2010г., № ***** от 07.09.2010г., № ***** от 30.09.2010г., № ***** от 29.10.2010г., № ***** от 02.12.2010г., № ***** от 28.12.2010г., № ***** от 05.04.2011г., № ***** от 04.05.2011г., № ***** от 31.05.2011г., № ***** от 30.06.2011г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 19.03.2021г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА З.ИН. – Ш., с код по БУЛСТАТ *****, с адрес гр.Ш., бул. „С.В.“ № 3 **ДА ЗАПЛАТИ** на „БНОЗРПСЖ“, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в г. С., ул. „Б.Ш.“ № 26 сумата от **1058,23 ЛЕВА**, представляваща разноски за платено

адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд, чрез Софийски районен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Районен съдия:

РЕШИ:

Съдия при Софийски районен съд: _____